

Dosarul nr. 2rc-174/2018

prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul Central (jud: V. Pîslariuc)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Minciuna, V. Sîrbu, V. Mihaila)

DECIZIE

18 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Victor Burduh
Galina Stratulat

examinând recursul declarat de Fotbal Club „Milsami” Asociație Obștească,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu
Răspundere Limitată „Showtime Rent” împotriva Fotbal Club „Milsami” Asociație
Obștească cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și cheltuielilor de
judecată,

împotriva încheierii din 20 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău prin care a
fost respinsă cererea de repunere în termen și a fost restituită cererea de apel
depusă de Fotbal Club „Milsami” Asociație Obștească

c o n s t a t ă :

La 21 septembrie 2017 SRL „Showtime Rent” a depus cerere de chemare în
judecată împotriva FC „Milsami” AO cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de
întârziere și cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 05 februarie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Central a fost
admisă cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Showtime Rent”, a fost
încasat de la FC „Milsami” AO în beneficiul SRL „Showtime Rent” suma de 504
283,78 de lei cu titlu de datorie, suma de 283 911,76 lei cu titlu de dobândă de
întârziere, suma de 23 645,86 de lei cu titlu de taxă de stat și suma de 10 000 de lei
cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică, în rest acțiunea a fost respinsă.

La 23 martie 2018 FC „Milsami” AO a declarat apel împotriva hotărârii din
05 februarie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Central.

Prin încheierea din 20 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă
cererea cu privire la repunerea în termen a cererii de apel declarate de FC
„Milsami” AO, a fost restituit apelul declarat de FC „Milsami” AO, împotriva
hotărârii din 05 februarie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, emisă în cauza
civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Showtime Rent”
împotriva FC „Milsami” AO cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere
și cheltuielilor de judecată, din motiv că a fost depusă în afara termenului legal, iar
instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

La 25 iunie 2018 FC „Milsami” AO a declarat recurs împotriva încheierii din
20 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a solicitat casarea acesteia cu remiterea
cauzei la rejudecare de la faza primirii apelului.

În motivarea recursului a invocat că consideră încheierea instanței de apel pasibilă casării, deoarece la emiterea încheierii instanța nu a reținut că termenul de depunere a apelului a fost omis din motive ce nu depind de voința apelantului.

A argumentat recurentul că cererea de apel a fost depusă în termenul stabilit din momentul în care a fost cunoscută hotărârea primei instanțe, în cazul în care la data pronunțării reprezentantul apelantului nu a fost prezent, nu a fost înștiințat legal despre ședință, la acele cauzei nu este dovada recepționării copiei hotărârii.

În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat încheierea contestată la 20 iunie 2018.

Astfel, recursul declarat de FC „Milsami” AO la 25 iunie 2018, este în termen.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă (în vigoare la data depunerii recursului), recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Examinând recursul declarat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi respins cu menținerea încheierii instanței de apel din următoarele motive.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că încheierea recurată este adoptată în conformitate cu normele de drept procedural care reglementează acțiunile instanței la acea fază a procesului, pornind de la următoarele.

În conformitate cu art. 362, alin. (1) Cod de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel. Repunerea în termen de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute de art. 116.

Potrivit art. 362 alin. (3) Cod de procedură civilă, repunerea în termen de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute de art. 116 Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 110 Cod de procedură civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

În temeiul prevederilor art. 112, alin. (3) Cod de procedură civilă, actul de procedură pentru care este stabilit un termen poate fi îndeplinit până la ora 24 a ultimei zile din termen. Dacă cererile de apel sau de recurs, documentele sau sumele bănești au fost predate la oficiul poștal sau la telegraf, sau prin alte mijloace de comunicație înainte de ora 24 din ultima zi a termenului, actul de procedură se consideră îndeplinit în termen.

Art. 116 alin. (1), (3) și (4) Cod de procedură civilă, statuează că, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în

termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.). Repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură. Repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.

Actele cauzei cert denotă că, prin hotărârea din 05 februarie 2018 a Judecătorei Orhei, sediul Central a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Showtime Rent”, a fost încasat de la FC „Milsami” AO în beneficiul SRL „Showtime Rent” suma de 504 283,78 de lei cu titlu de datorie, suma de 283 911,76 lei cu titlu de dobândă de întârziere, suma de 23 645,86 de lei cu titlu de taxă de stat și suma de 10 000 de lei cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică, în rest acțiunea a fost respinsă.

Astfel, este incontestabil faptul că termenul de atac al hotărârii menționate a expirat la 05 martie 2018, pe când cererea de apel a fost depusă tocmai la 23 martie 2017, deci cu depășirea termenului legal de 30 zile.

Argumentele recurentului, precum că nu a avut posibilitatea de a declara apel în termen, deoarece hotărârea primei instanțe a fost emisă în lipsa unui participant la proces, instanța de recurs le consideră ca fiind pur declarative și fără un suport legal, în cazul în care termenul declarării apelului se calculează nu de la momentul comunicării dispozitivului hotărârii, nu de la data comunicării hotărârii motivate, dar de la data pronunțării dispozitivului hotărârii.

Mai mult ca atât, potrivit materialelor dosarului, FC „Milsami” AO a cunoscut despre examinarea cauzei, fapt confirmat prin avizul de recepție a citației (f.d. 33, 50, 51).

Prin urmare, instanța de apel corect a notat că, apelantul nu a motivat necesitatea repunerii în termen a cererii de apel, motivele omiterii termenului de contestare a hotărârii judecătorești.

Or, simpla invocare de repunere în termen a cererii, nu este suficientă pentru a admite cerința dată.

În speță, Colegiul consideră necesar a menționa că, având la cunoștință existența prezentului litigiu și examinarea lui, FC „Milsami” AO urma să întreprindă toate măsurile necesare, după cum sugerează și jurisprudența CtEDO (Van Ham versus Germany nr.7557/03 din 11 septembrie 2007), de a proteja drepturile sale de acces la instanță și de a îndeplini cerințele legale, fapt însă ignorat de aceasta, ce a generat omiterea termenului prescris la depunerea apelului.

Mai mult ca atât, potrivit art. 61 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile sunt obligate să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

Așadar, instanța de apel întemeiat a conchis asupra necesității respingerii cerinței de repunere în termen a cererii de apel, în cazul în care nu au fost prezentate motive întemeiate pentru repunerea în termen.

Totodată, la caz, soluția de respingere a cererii de repunere în termen, este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, având în vedere că prelungirea nejustificată a termenului pentru exercitarea apelului ar împiedica rămânerea irevocabilă, ca urmare a expirării termenului de atac, a hotărârii judecătorești emise în instanța de fond și ar leza, în acest mod principiul securității raporturilor juridice.

În hotărârea CtEDO pronunțată în cauza Ponomaryov vs Ucraina (03 aprilie 2008), Curtea Europeană a notat că deși în speță nu era vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși, reînnoirea acestui termen pentru motive neconvingătoare, reprezintă o decizie care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

Reglementări similare au fost statuate de către înalta Curte și în cauzele Ceachir vs Moldova, Popov vs Moldova și Melnic vs Moldova, în care s-a menționat că, prin neaducerea vreunui motiv pentru prelungirea termenului de depunere de către părți a unui act procedural, instanțele judecătorești naționale au încălcat dreptul la un proces echitabil.

Curtea a admis că revine în primul rând instanțelor interne să decidă asupra repunerii în termen de introducere a căii ordinare de atac, dar ele nu se bucură de o marjă de apreciere nelimitată. Instanțele sunt obligate să indice motivele pentru care au acceptat repunerea în termen. În toate cazurile, instanțele interne ar trebui să verifice dacă motivele de repunere în termen ar putea justifica o ingerință în principiul autorității de lucru judecat.

Prin urmare, Colegiul consideră că instanța de apel întemeiat a emis încheierea din 20 iunie 2018, deoarece apelantul nu și-a exercitat în volum deplin drepturile sale procedurale, iar ca consecință Curtea de Apel Chișinău a curmat în mod legal orice abuz din partea acestuia.

În susținerea celor relatate, Colegiul consideră necesar a releva și prevederile art. 10 Cod de procedură civilă, care statuează că, sancțiunile procedurale sunt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural. Efectuarea necorespunzătoare a actelor de procedură va fi invocată, în fiecare caz de comitere a încălcării legii, de către judecător sau de participantul care are interes să o invoce. Sancțiunile procedurale vizează atât actele de procedură ale instanței judecătorești, ale participanților la proces, cât și ale persoanelor legate de activitatea acestora și, în dependență de prevederile legii, constau în anularea actului procedural defectuos, în decăderea din drepturi pentru neîndeplinire în termen a actului de procedură, în obligația de a completa sau a reface actul îndeplinit cu nerespectarea legii, în restabilirea în drepturile încălcate, în aplicarea amenzii judecătorești, în alte măsuri prevăzute de lege.

Reieșind din cele menționate și având în vedere faptul că încheierea instanței de apel este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de recurent sunt

neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea Curții de Apel Chișinău.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de Fotbal Club „Milsami” Asociație Obștească.

Se menține încheierea din 20 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Showtime Rent” împotriva Fotbal Club „Milsami” Asociație Obștească cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Victor Burduh

Galina Stratulat